

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: Udrag fra Fulvia

Citation: Kaalund, H. V.: "Fulvia", i Kaalund, H. V.: *Fulvia*, 1891, s. 117. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund02val-shoot-idm140027968477376/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Fulvia

SERVIUS.

Lad gaa! Men — jeg siger Jer det: saa længe jeg lever, vil jeg selv raade over, hvad der er Mit. Guderne maa finde sig i at vente saa længe!

ANDEN AVGUR.

Ja vist! ja vist! De vil til Tak forlænge dit Liv!

(Servius, de to Avgurer og deres Følge gaa.)

(Lysias og Aqvilinus komme ud fra Templet og stige ned, den Sidste ledsaget af sit Følge, som under den efterfølgende Samtale holder sig i ærbødig Afstand.)

AQVILINUS

(standsende Lysias, der er i Begreb med at fjerne sig).

Nej, Lysias, Du slipper ej saa let —
vi To maa ikke misforstaa hinanden.
— Hør mig: Jeg tilstaar Dig, det var med Forsæt,
jeg fulgte Dig, dengang Du vendte Ryggen
til Trængslen om dit mesterlige Billed:
Du søgte ind i Templet før vi Andre.
Din Stolthed slog mig; — jeg forstod saa godt:
Du havde faaet nok af Mængdens Hyldest.
Forsmaar Du ogsaa min? Er det maaske
just den, Du nu vil undgaa ved at haste
saa ilsomt bort, at jeg faar næppe Tid
at standse Dig og komme Dig i Tale?
Svar mig oprigtig, hvorfor sky'r Du mig?

LYSIAS

(undvigende).

Vi To har ej det samme Syn paa Livet.